

не излазими отъ предѣли тѣ на пріятельство то. Мѣрка та на всяко нѣщо є добро, Пословица та, коя то дума „обычай, и ся отварий съ мѣрка на пріятельа си, и мысли чи можешъ и да си развалиши пріятельство то, и сетнѣ оная свободж може да тя повреде“, є истенска. Друга пословица по' нова дума какъ; „кой то яде малко, и хоротува малко, никогн не ся є повредилъ,“ а за противни тѣ много пѣти.

247-о. Тукъ нареждатъ и Любовныа Карактеръ. Кой то пише таково писмо, щеше (ако можяше), да има по' голѣмо вниманіе. Защо, като ся обладалъ отъ чувство силно, и като мысли чи има голѣмж свободж, и гледа само да благодари, обѣщава ся голѣмы нѣща, не гледа нито на пары, нито на иждивленія, и много пѣти, или на праздно ся труди, или ся случява нѣкое обстоятелство, ачи си промѣнува чувство то, и тѣй ие му остава нищо друго, само си поврежда нравственныа Карактеръ. Добрѣ ся є казала стара та оная пословица, „ако търсимъ разумъ въ залюбленныа, гдѣ ще намеримъ неблагоуразуміе то?“ Колко то сж свободны отъ такывы силны чувства, и виждатъ колко сж ся повредили отъ тѣхъ, ти и писма та си писватъ съ разумъ и честность, и мысли иматъ по' юнашки, кога то ся преоготовляватъ за законно Спряженіе.

3. ИРОНИЧЕСКІЙ (Вышеподсмѣвателный).

248-о. По' остроумно, но по' горчиво укореніе є Иронія та; тавиви писма ся писватъ за подсмиванѣ. Иронія є прочее укореніе съ шигуванѣ. Шигува ся человекъ, и ся благодари и той, и слышательа му, а Иронія та благодари само, кой то ѣ дума, а на когото ся подсмивать, той совѣмъ друго чувство има. Ироніж тж ѣ дѣлятъ на двѣ, на Благопріятна, когато нѣкой закача пріятельа си